

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3309/2024
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јовановић, адвокат из ..., против туженог „Октопод“ д.о.о. Београд, чији су пуномоћници Младен Магделинић, Горан Лојпур, Ана Николић и Круна Максимовић, адвокати из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 7842/22 од 27.10.2023. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 7842/22 од 27.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 7842/22 од 27.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 7842/22 од 27.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 4608/20 од 02.06.2021. године, којом је одбијен као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, по основу стицања без основа, плати износ од 52.956,00 динара, са законском затезном каматом почев од 02.07.2020. године до исплате, и да му на име трошкова парничног поступка исплати износ 31.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2., да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев са образложењем да потраживање тужиоца није доспело, применом Уредбе Владе Републике Србије о понуди заменског путовања за туристичко путовање које је отказано или које није реализовано услед болести covid 19 изазване вирусом SARS-Cov-2, од 30.04.2020. године, код утврђеног да је немогућност реализације туристичког путовања по уговору од 13.02.2020. године настала услед последица изазваних вирусом SARS-Cov-2.

Имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге за своју одлуку, по оцени овог суда, побијана одлука је донета уз примену одговарајућег материјалног права. Стога, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права. На основу изнетог, како нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа поднета је 04.08.2020. године. Вредност предмета спора је 52.956,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић